

Canigó

Sant Jordi

Entrevista a Victòria Cardona

Amb motiu de la festa de Sant Jordi a Canigó parlem amb la Victòria Cardona, mare de família nombrosa i mestra especialitzada en orientació familiar. Ha publicat el seu llibre "Ensenyar a Viure. Valors de sempre per als pares d'avui". (Pòrtic 2006)

1. Com i quan surt la idea d'escriure el llibre?

La idea d'escriure el llibre surt fa uns tres anys quan ja no estava tan activa en les conferències. Al no estar tan enfeïnada va ser el moment de posar-me davant l'ordinador i escriure cercant tot allò que tenia guardat al meu cap, al meu cor i als calaixos. Em va semblar que era una manera adient per ajudar molts pares i mares procurant una eina per a la reflexió i per dur a la pràctica per a l'educació dels fills.

2. Per què aquest títol?

La veritat és que me'l van suggerir a l'editorial, jo havia demanat: "Atura't, escolta, no tinguis pressa", fruit d'una anècdota que m'havia passat i que explico a la introducció del llibre. Però immediatament vaig comprendre que era un títol més curt i força atractiu.

I per què en català?

És la llengua amb que penso i m'expresso millor. Ara ja ha arribat a unes 4.000 i escaig de famílies; espero que el tradueixin al castellà ja que l'estan esperant moltes persones i en molts països sud americans.

3. Vostè parla dels pares d'avui. És el mateix educar avui que abans?

No. Cada temps té unes connotacions diferents. Fa cent anys en el tema de l'autoritat s'arribava fins i tot a la força física per fer obeir. Els de la meua generació érem obedients "de mena". Ara és diferent, els pares exerceixen la seva autoritat explicant als fills que a la llar hi ha unes pautes i unes regles de joc que s'han de complir, per el bé de tots. Avui els pares han de dedicar molt temps als seus fills perquè reben més pressions de l'ambient. També amb les noves tecnologies la informació els arriba molt barrejada i ràpidament sense temps ni d'assimilar-la. Els pares han d'acompanyar els fills en el procés de l'educació, tenint més formació pedagògica.

4. La incorporació de la dona al món laboral, creu que ha afectat a la vida familiar?

Bé, jo penso que és un fet que hem d'acceptar. Em sembla molt important que les mares d'avui s'han de plantejar la feina de la casa com un treball professional i per tant organitzar-se molt i preveure totes les tasques amb el seu

marit. Els diumenges podrien fer que l'atenció als fills fos més àmplia. La dona que treballa fora de casa ha de parar atenció per no cansar-se massa en el treball i aterrar amb poca empenta a la llar. Ha de dedicar les mateixes energies a la llar que al treball de fora; per a mi el millor treball per a una mare és el de les escoles o els treballs de mitja jornada, tot i que comprenc que moltes vegades no és possible. Per altra banda el pare de família ha de dedicar la mateixa dedicació a la llar que la seva esposa.

5. Al llibre hi ha una al·lusió als avis, li sembla que ha canviat el seu paper a la vida de les famílies?

Sí. Fa molts anys els avis només anaven a casa dels fills de visita i els donaven molts consells. En canvi els avis d'ara han de fer mans i mànigues per a compaginar ajudar els seus fills a compaginar la seva feina i l'atenció als fills, sense interferir en l'autonomia del matrimoni i per tant amb molt bona disponibilitat, parlant abans amb els objectius que els pares tenen per els seus fills. En lloc de consells han de donar testimoni de generositat i d'afecte.

6. A qui recomanaria la lectura d'aquest llibre?

És interessant per a tothom però està dirigit per els pares que desitgin formar persones responsables, lliures, felices i amb capacitat d'estimar als altres. Curiosament, a part que molts pares m'han dit que el tenen a la tauleta de nit, també m'ho han agràit molts mestres, els quals m'han comentat que els serveix d'ajut per preparar xerrades a les escoles.

Patricia Pugnaire (1r Batxillerat)